

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmus LIII. Deus in nomine tuo saluum me.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Execrabilibus perierunt cladibus omnes,
 Prodigia quos miseri uita laboris habet.
 Omnipotens humiles prospexit ab æthere terras,
 Humanumq; sua uidit ab arce genus.
 Extot an inueniat sapientem millibus unum,
 Qui curet superos & putet esse Deum?
 At retro stolidis abierunt passibus omnes,
 Pests enim miseris omnibus una fuit.
 Non fuit ex illis quem posses dicere iustum,
 Qui bene uixisset non fuit unus homo.
 Num sapient aliquando mali qui sanguine uiuunt,
 Et populi comedunt corpus & ossa mei?
 Dummodo quod rodant uentri non desit alendo,
 Turba creatorem negligit ista suum.
 Hic ubi non opus est trepidant, ubi nulla necesse est
 Esse pericla animæ, certa pericla putant.
 Ossa etenim Dominus dispergit iniqua ferentium
 Munera, quæ ueræ nil pietatis habent.
 Hos pudor offendet, Dominus quos damnat, & odit,
 A quibus auersa est luminis aura Dei.
 Quis genus Israël saluum dabit, atq; reducet
 Dispersos populos ad tua templa Sion?
 Cum Deus exilium conuerterit ipse suorum,
 Læticia fient omnia plena noua.
 Tunc genus Israël gaudebit, & ocia ducent
 Qui de stirpe tuæ sunt Iacobe domus.

Hoc est huma-
 na natura si sit
 sine spiritu san-
 cto, nec timet
 Deū, nec fidit
 Deo, nec uelle
 aut cupere po-
 test quæ Deus
 uult & cupit.
 Præcipue accu-
 sat doctores le-
 gis.

Minat impijs
 doctoribus qd
 per sanam do-
 ctrinam his na-
 turæ malis non
 medentur.

Consolatio,
 Christus cum
 uenerit per Eu-
 angelion suum
 medicinam fa-
 ciet.

PSALMVS LIII.

Deus in nomine tuo saluum me.

ARGUMENTVM.

H 4 Histo

Historia quam titulus ostendit, est I. Samuelis XXIII. & XXVII. Est autem oratio, ut liberet eum Deus a periculo, in quod per prodicionem coniectus erat: ac habet insignes consolationes, quæ in similibus periculis nos erigunt, futurum ut liberemur, & hostes Ecclesiæ pereant.

*Prodiderant miserum Sauli Dauid a Siphithæ,
Sed frustra, probitas uindice tuta Deo est.
Hos petit ulcisci, quæ nunc & quanta Siphithæ,
Tot mala committunt, puniat ista Deus.*

Vincenti in melodijs erudiens Psalmus Dauid, cum uenirent Ziphei & dicerent ad Saul, nonne Dauid abscondit se apud nos?

Propositio, orat autem in fiducia nominis & potētis dei. **O** Mnipotens pro laude tui me nominis ægrum
Conserua, & misero, nã potes, affer opem.
Afferre me uirtute tua, dextraq; potenti,
Et timidus audi, percipe, summe preces.
Narrat periculum. Quando alienigenæ quærunt me perdere Gentes,
Quæ tua non ulla numina parte colunt.
Cōsolatio, Deus exaudiuit me. En Deus auxilio subiit mihi, sustinet idem
Ne pereant animæ robora tota meæ.
Gratiarū actio Hostibus ille meis, in me malefacta, rependet,
Et solita perdet pectora uana fide.
Tunc tibi grata feram munuscula mente benigna,
Nominis & laudes de bonitate tui.
Tu quia de cunctis me cladibus eruis, ut iam
Risum deuicto prorsus ab hoste feram.

Psalmus